

Quem currentem magnus draco inse-
quebatur, ut devoraret ipsum, ac veni-
ens ante sedentem in throno, alta
voce clamavit draco: *Judica jure, iu-
dica jure, iustissime iudex.* Et
cum nec Abbas vidisset, mox evigilans
signavit diem et horam. Cumque
abbas ascendisset in civitatem Parisi,
que in monte sita est, ^{quasi} audivit quen-
dam sonum campanarum, et vocem
lamentan^{ti}um, dicentium: *Heu!*
Dominus papa Innocentius defunctus
est. Comperitque, eodem die et ea-
dem hora defunctum, qui visionem
in prato viderat in somno. Ilique, sci-
licet Parisi, Innocentius papa sepul-
tus est.

Chr. Minor. p. 176.

^{Civitas}
[A. J. MCCI] — in Helbertat.
[Item iste Innocentius — fuit Sanctus]
[A. J. MCCII] — cum cruce signatus.

Martin p. 428. 471. (Hen. 5. 3.) c. 378

Hen. 5. 3. c. 400

^{quartus}
Otto IV. Henrici ducis Saxonie
magni filius, perque Rheni principes A-
quisgrani in regem coronatur, sub an-
no Domini MCXCVIII. Sed et Phil-
lippi electio per orientales principes
facta est, qui multa promissa Cantgra-
vio Thuringie Hermannno pro consensu,
quia comes palatinus Saxonie erat, et ad-
a iutorio: qui hoc fecit aliquanto tempore.
Sed rex Otto eundem principem sibi que-
rens favorabilem, quocumque Philippus in
simplo obtulit, ille duplicia delegendi spo-
spondit, asserens preterea quam iniquis
circa ipsum, Philippi frater, defunctus
imperator, habuisset. Et hunc Cantgravius
Reni

f. 119.

|| f. 119.